

а Мат. 26; 15.
б 2 Пет. 2; 15.

а Пса. 69; 25.
б Пса. 109; 8.

в Марк. 1; 4.

г Ст. 9.

д Иоан. 15; 27.
Ст. 8. Гл. 4;
55.

е Гл. 45; 22.

ж Цар. 46; 7.
4 Лѣт. 28; 9.
29; 47. Иер.
41; 20. 47;
40. Гл. 45;
8. Откр. 2;
25.

з Ст. 47.

а Лев. 25; 15.
Втор. 44; 9.
Гл. 20; 16.

б Гл. 4; 14.
в Гл. 4; 51.

г Гл. 4; 5.

и^ж отъ заплатж на своїхъ-тж неправдѣ, и като пади^ж па очи-тѣ си просѣди^ж ся прѣзъ срѣдъ, и истекохъ всичкы-тѣ му чрѣва. И това станж извѣстно на всичкы-тѣ жители Іерусалимски, така що тая пива ся нарече по языкъ-тѣ имъ Акелдама, сирѣчъ, Нива кръвна. Защото е писано въ книгѣ-тѣ на Исаи-20 мы-тѣ: *а*“Да бѫде жилище-то му пусто, и да нѣма кой да живѣе въ него;” и *б*“Чинъ-тѣ му другъ да земе.” И тѣй, отъ чело-21 вѣцы-тѣ които ся находжахъ съ насъ прѣзъ всичко-то врѣме, въ което влизаше и изли-заше между насъ Господь Іисусъ, *в*“Като на-22 ченж отъ кръщеніе-то Іоанново до день-тѣ въ който ся *г*вѣзнесе отъ насъ, единъ отъ тѣхъ трѣба да бѫде съ насъ дѣвидѣтель на вѣскрѣсеніе-то му. И поставихъ двамина, *з*Иосифа парицаемаго *е*Варсава, (който ся на-именува Іустъ,) и Матеія. И помолихъ ся *и* и рекохъ: Ты, Господи, *ж*сърдцеведче на всичкы; покажи отъ тыя двама-та едного, когото си избралъ, *з*Да земе дѣлъ-тѣ па *25* тѣзи службж и на апостолство-то, отъ кое-то испади^ж Іуда за да отиде на свое-то си мѣсто. И дадохъ жрѣбія-та си, и пади^ж жрѣбіе-то на Матеія, и счете ся съ единадесетъ-тѣ апостолы.

ГЛАВА 2.

И когато настапж *а*день-тѣ па Петдесет-ници^ж-тѣ, всичкы-тѣ бѣхъ единодушно сѣ-брани на едно. *б*И внезапу станж екотъ отъ небе-то, като че идѣше силно духаніе отъ вѣтръ, и *в*испѣли всичкѣ-тѣ кашж дѣ-то сѣдѣхъ. И явихъ имъ ся языци като о-гненни, които ся раздѣлявахъ, и сѣдна на всякого отъ тѣхъ по единъ. И *г*испѣлихъ *4*